

กรอบแนวคิด

รูปแบบการพัฒนาครูสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์และสมรรถนะผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพบ้านโป่ง

บริบทและความต้องการ

ความต้องการของผู้เรียน

- สมรรถนะวิชาชีพ
- ทักษะในศตวรรษที่ 21
- การมีงานทำ

ความต้องการของสถานประกอบการ

- ค่าจ้างคนคุณภาพ
- สมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ
- เทคโนโลยีที่ทันสมัย

นโยบายและมาตรฐาน

- นโยบาย สอศ.
- มาตรฐานการอาชีวศึกษา
- Thailand 4.0 / Digital Thailand

ปัจจัยนำเข้า (INPUT)

- ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา
- หลักสูตรฐานสมรรถนะ
- สื่อ/เทคโนโลยีดิจิทัล/แหล่งเรียนรู้
- แหล่งเรียนรู้และสถานประกอบการ
- งบประมาณและการสนับสนุนจากผู้บริหาร

ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จ

- ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และนโยบายที่ชัดเจน
- การมีส่วนร่วมของสถานประกอบการและภาคีเครือข่าย
- การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง
- เทคโนโลยีดิจิทัลและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย
- งบประมาณและทรัพยากรที่เพียงพอ
- วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้และนวัตกรรม

รูปแบบการพัฒนาครู : BANPONG ACTIVE DIGITAL TEACHER MODEL

การขับเคลื่อนด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA)

ผลลัพธ์ (OUTPUT)

- ครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้**
 - ออกแบบการเรียนรู้เชิงรุกได้
 - ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม
 - สร้างนวัตกรรมการสอน
- ผู้เรียนมีคุณภาพ**
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
 - สมรรถนะวิชาชีพเพิ่มขึ้น
 - ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
 - มีความพร้อมในการทำงาน

- ผลการดำเนินงานของสถานศึกษา**
 - คุณภาพการจัดการเรียนการสอนสูงขึ้น
 - ผลการประเมินคุณภาพเพิ่มขึ้น
 - เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิต

ผลกระทบ (IMPACT)

- ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำตรงสาขา และเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ
- ยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษาสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน
- ตอบสนองนโยบาย Thailand 4.0 และการพัฒนาประเทศ

ครูเก่ง สอนดี ผู้เรียนมีสมรรถนะ วิทยาลัยการอาชีพบ้านโป่ง มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางอาชีวศึกษาอย่างยั่งยืน